

ніе не е право, защото има много поврѣда и
вещественна и нравственна отъ праздницы-тъ.

Поврѣды-тъ и пагуба-та отъ

Праздницы-тъ.

Врѣме-то е една отъ най скъпоцѣнны-
тъ дарбы Божіи и за начинъ-тъ по който у-
потрѣбавамы тѣзи дарбѣ ще дадемъ отвѣтъ
на Бога. Богъ ни заповѣда да работимъ шесть
дни, да искупуваме врѣме-то (Еф. 5; 16).
Богъ е опрѣдѣлилъ че богатство-то, учение-
то, просвѣщеніе-то и спасеніе-то, не ся при-
добывать случайно, но съ примѣрно-то и ра-
зумно-то употребленіе на врѣме-то ни; и ко-
гато губимъ врѣме, губимъ всичко, щото бы
могло да ся придобыва съ разумно-то му у-
потрѣбленіе. Наистинѣ умъ-тъ и тѣло-то и-
мать нуждѣ отъ почивкѣ, и за това Богъ, прѣ-
мудрый-тъ създателъ на тѣло-то и на умъ-тъ,
е опрѣдѣлилъ единъ день отъ седмицѣ-тъ да
ни бѣде за почивкѣ. Учени лѣкари утвърдяватъ
онова което ся заключава отъ поученія-та на
законъ-тъ Божій, сир. че толкозь врѣме е ну-
жно намъ за почивкѣ, и че по много не трѣба
ни то на умъ-тъ ни то на тѣло-то, и за това вся-
кой боголюбецъ и чловѣколюбецъ е длъженъ
да ся прогиви на варденіе-то на праздницы-
тъ съ което ся харчи напраздно една шеста
или седма частъ отъ всичко-то врѣме, кое-
то Богъ ни дарува. Какви непріатели на
трудолюбіе-то, на търговіѣ-тъ, на просвѣ-
щеніе-то и на благочестіе-то бивать празд-
ницы-тъ! Колко тежатъ тѣ на сиромасы-тъ,